

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Vita sancti senis Christophori, genere Romani. Capvt. CV.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

Ecclesiam per cellulæ meæ fenestram, vidi senem procumbentem genibus suis, & stellam lucidissimam super caput eius ostendentem mihi, quis esset senex.

Alius autem quidam de senibus ipsius cœnobij narravit nobis de eodem Abbate Nonno, dicens: Nocte quadam priusquam pulsaret signum, egressus de cellula mea, ibam ad Ecclesiam. Et aspicio senem ante Ecclesiam stantem, & ¹ extensis in cœlum manibus orantem. Lucebant autem manus eius quasi lampades ignis. Quare metu perterritus recessi.

¹ Nota senem stantem, & extensis ad cœlum manibus orantem.

Vita sancti senis Christophori, genere Romani.

C A P V T. C V.

Cum in Alexandria essemus, accessimus ad Abbatem Theodorum, qui erat in sancta Sophia prope Pharum. Et narravit nobis senex dicens: Ego in cœnobio sancti partis nostri Theodosij, quod est in cremo sanctæ Christi Dei nostri Ciuitatis, seculo renunciaui, inuenique illic senem magnum valde, nomine Christophorum, Romanum genere. Die igitur quadam profectus ante illum dixi: Fac charitatē, pater, & dic mihi quid in iuētute tua operaberis. Cūq; multū a me rogatus fuisset senex, agnito, quod propter utilitatem animæ illum rogāsssem, enarrauit mihi dicens: Quando seculo renunciaui, filii, magnum habui feruorem, summamq; desiderij alacritatem ad monasticam vitam. Ac diebus quidem exercebar in regulari psalmodia ¹ noctibus verò pergebam in speculam, in qua & sanctus Theodosius, & sancti patres reliqui orare cōsue-

uerant, descendensque in speluncam, centies
 stebam genua, & procidebam Deo per gradus sin-
 gulos; sunt autem numero decem & octo. Cum
 que per omnes gradus descendissem, permansi
 illic, donec pulsaret signum. Tunc ibam ad syna-
 im cum patribus. Cum autem opus istud vnde-
 cim annis absque intermissione fecissem, cum
 ieiunijs multis, & continentia, & nuditate rerum
 omnium, & obedientia, & labore corporali, ven-
 ne esse quadam secundum consuetudinem, veni
 speluncam descenderem. Cumque implevissem or-
 rationem per singulos gradus, venturusque es-
 sem in speluncæ pavimentum, factus in extasi, vi-
 deo totum speluncæ pavimentum candelis ple-
 num, ex quibus aliæ quidem accensæ erant, aliæ
 non. Aspicio autem & duos viros chlamyde in-
 ductos, candidoque habitu amictos, easdem cande-
 las preparantes. Ego autem dixi illis: Vt quid po-
 fuistis hic candelas istas, nec permittitis nos des-
 cendere, & orare? Qui respondentes dixerunt mi-
 hi: Patrum candelæ sunt. Dixi autem ad eos rur-
 sum. Cur aliæ ex illis ardent, aliæ non? Respon-
 derunt: Qui volunt, candelas suas accenderunt,
 & qui nolunt, non accenderunt. Aio ad illos ite-
 rum: Facite charitatem: Candelæ meæ ardet, an
 non ardet? Illi autem dixerunt: Ora, & accendi-
 mus illam. Tunc dico illis: Adhuc oro. Et quid
 usque modò faciebam? Atque in hoc verbo ad me
 ipsam reuersus sum, conuersusque vitra iam mo-
 ninem vidi. Tunc dixi in me ipso: Christopho-
 re, maiori labore opus est. Et manè factò, recessi
 de monasterio, & profectus sum ad montem Si-
 na, nihil ferens mecum, nisi quo induebar tan-
 tum. Cumque illic egissem annos quinquaginta,
 venit mihi vox dicens: Christophore, Christo-
 phore

phore, redi. in cœnobium tuum vbi etiam benè certasti, vt illic conſumeris cum patribus tuis. Et modico tempore poſteaquam mihi iſta dixerat, ſancta illius anima in pace requieuit.

R vsū enarrauit nobis idē Theodor⁹ de eodē Abbate Chriſtophoro. Dicebat, inquit, ſenex. Die quadā ꝑ̄ aſcendi in ſanctam Ciuitatem, vt adorarem ſanctā Crucē. Et cū adorafſem, & iam exirem, aſpicio fratrem quendam in limine atriꝝ pretioſæ Crucis, neq; intrantē, neq; excuntem. Aſpicio itē & duos coruos impudēter ante illius faciem volantes, & alis ſuis oculos eius importunē impetentes, nec illum intrare permit- tentes. Intellexi verò eos dæmones eſſe, & dixi illi: Dic, frater, cur ſtas in medio ianuę, nec intras? Qui ait mihi. Ignosce mihi, pater mi. Cogitationes habeo, ex quibus vna mihi dicit: Ingrederere, & adora pretioſam Crucem: alia dicit: Nō, ſed vade, & fac reſponſum, & alia vice adorabis. Ego autē vt audiui, tenui manum ipſius, & introduxi in templum: & continuò fugerunt corui. Cumq; feciſſem illum ꝑ̄ adorare ſanctam Crucem, & ſanctam Chriſti Domini Reſurrectionem, dimiſi eū in pace. Hæc autem, inquit Theodorus, mihi ſenex enarrauit, quia vidit me multum in miniſterij diſtentum, & orationis negligentem.

1 *Psalmodia in die, & oratio crebra cum genu flexione in nocte erant ſancti ſenis exercitia*

2 *Ecce chorus virtutum monachalium, multa ieiunia continentia, nuditas omnium rerum, obedientia, opus corporale.*

3 *Nota peregrinationem ad loca ſancta, & adorationē ſanctæ Crucis.*

4 *Cumq; feciſſem illum adorare ſanctam Crucem & ſanctam Chriſti domini Reſurrectionem.*